

Sygn. akt VI ACz 1849/08

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2008 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział VI Cywilny
w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA Anna Orłowska (spr.)
Sędzia SA Regina Owczarek - Jędrasik
Sędzia SA Agata Zając

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2008 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z zażalenia

w

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wydanie świadectwa pochodzenia

na skutek zażalenia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji

i Konsumentów z dnia 18 sierpnia 2008 r. sygn. akt XVII Amz 28/08

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić zażalenie

„ w

na postanowienie

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr DPE 55/2008 z dnia 4 marca 2008 r.

[Handwritten signature]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2008 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr DPE 55/2008 z dnia 4 marca 2008 r., odmawiające wydania w świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii.

Sąd Okręgowy ustalił, że w styczniu 2008 r. powód - wniósł o wydanie świadectwa pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, elektrowni wiatrowej o nazwie przy użyciu piętnastu jednostek wytwórczych o łącznej mocy zainstalowanej 30 MW, zlokalizowanej w miejscowości w okresie za rok 2007 r., w ilości 26526,525 MWh. W dniu 29 stycznia 2008 r. Prezes URE wezwał powoda do złożenia wyjaśnień co do podanego we wniosku okresu wytworzenia oraz ilości wytworzonej energii elektrycznej. W dniu 11 lutego 2008 r. powód złożył wyjaśnienia do wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia, dodatkowo informując, że energia elektryczna została wytworzona w elektrowni wiatrowej (źródle odnawialnym) w okresie od 6 sierpnia 2007 r. do 31 grudnia 2007 r., to jest w okresie rozruchu technologicznego.

Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 2 grudnia 2004 roku Nr WEE/591/10806/P/2/2004/MS, zmienionej decyzją z dnia 22 listopada 2006 roku Nr WEE/591A/10806/P/3/2006/MG, powodowi została udzielona promesa koncesji z datą obowiązywania do dnia 31 grudnia 2007 roku, na wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii.

Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 24 grudnia 2007 roku Nr WEE/1057/10806/W/3 /2007/MD, po uzupełnieniu niezbędnych dokumentów, powodowi została udzielona koncesja na wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, z okresem ważności od 30 grudnia 2007 roku do 31 grudnia 2025 roku.

Postanowieniem z dnia 4 marca 2008 r. Nr DPE 55/2008 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił powodowi wydania świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, elektrowni wiatrowej w okresie za rok 2007. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że jedynie koncesjonowane przedsiębiorstwa mogą uzyskać świadectwo pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach i tylko za okres posiadania koncesji, a złożony wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia obejmował okres przed uzyskaniem stosownej koncesji.

Od powyższego postanowienia powód wniósł zażalenie domagając się jego uchylenia. Skarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 9e ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne przez jego błędną interpretację, naruszenie art. 217 § 1 k.p.a. oraz błąd w ustaleniach faktycznych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał zażalenie za uzasadnione i zaskarżonym postanowieniem uchylił postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 4 marca 2008 r. Nr DPE 55/2008 r. oraz orzekł o kosztach postępowania.

Sąd Okręgowy wskazał, że świadectwo pochodzenia jest potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii. Stwierdza ono, stosownie do treści art. 9e ust. 2 ustawy Prawo energetyczne, że podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii (przedsiębiorstwo energetyczne), wytworzył w określonym miejscu, czasie i ilości, energię elektryczną w odnawialnym źródle energii. Dla uzyskania takiego świadectwa nie ma – w ocenie Sądu Okręgowego – znaczenia czy podmiot ten

posiadał w tym czasie koncesję, czy nie. Zdaniem Sądu koncesja nie stanowi warunku uznania podmiotu za „przedsiębiorstwo energetyczne” w rozumieniu ustawy Prawo energetyczne, gdyż koncesjonowaniu podlega wykonywanie działalności tylko w określonym ustawą (art. 32 ustawy Prawo energetyczne) zakresie. Brak koncesji nie pozbawia przedsiębiorstw wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii statusu „przedsiębiorstwa energetycznego”, jeżeli odpowiadają one definicji zawartej w art. 3 pkt 12 ustawy Prawo energetyczne.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany Prezes URE zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 9e ust. 1, ust. 2 i ust. 3 w związku z art. 3 pkt 12 oraz art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne poprzez błędną ich interpretację i niewłaściwe zastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, dokonanie błędnej wykładni art. 9e ust. 1 i 2 oraz art. 3 pkt 12 w oderwaniu od innych przepisów ustawy - Prawo energetyczne, w szczególności art. 32 ust. 1 pkt 1, który przewiduje wymóg uzyskania koncesji w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w źródle odnawialnym, jak również art. 9a ust. 6 określającego obowiązek zakupu energii odnawialnej wytworzonej przez przedsiębiorstwa posiadające koncesję w tym zakresie.

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie zażalenia powoda na postanowienie Prezesa URE z dnia 4 marca 2008 r. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. Przytoczona w nim argumentacja przemawia za słusznością stanowiska Prezesa URE.

Podzielić należy wyrażony na gruncie analizy przepisów art. 9e i art. 3 pkt 12 oraz art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne pogląd, iż świadectwo

pochodzenia może otrzymać przedsiębiorca posiadający koncesję na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach.

Poza sporem jest, iż wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach wymaga uzyskania koncesji. Z brzmienia przepisu art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne wynika, że obowiązkiem uzyskania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej objęte są wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne produkujące energię w odnawialnych źródłach energii, bez względu na wielkość mocy zainstalowanej źródła czy też ilość energii wyprodukowanym w takim źródle. W związku z powyższym tylko koncesjonowane przedsiębiorstwa mogą uzyskać świadectwo pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach i tylko za okres, w którym przedsiębiorca posiadał koncesję.

Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż dla uzyskania świadectwa pochodzenia nie ma znaczenia czy podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii posiadał w tym czasie koncesję czy nie. Stanowisko to, podobnie jak twierdzenia powoda, że powinien uzyskać świadectwo pochodzenia także za okres, w którym wytwarzał energię nie posiadając koncesji, nie znajduje uzasadnienia. Trafnie wywodzi pozwany, iż podzielenie wyżej zaprezentowanego poglądu oznaczałoby akceptację stanu, w którym przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą bez wymaganego prawem zezwolenia, a zatem z naruszeniem obowiązujących przepisów, uprawniony byłby do korzystania z przywilejów, jakie ustawodawca zagwarantował dla działalności koncesjonowanej.

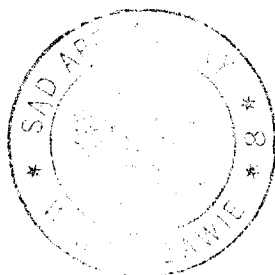
Przekonywująco argumentuje pozwany, odwołując się do uregulowań prawa energetycznego, iż dopiero od dnia wydania koncesji Prezes URE może zaświadczyć, że należąca do wytwórcy elektrownia spełnia wszystkie wymogi pozwalające uznać ją za źródło odnawialne. Wyprowadza stąd trafny wniosek, iż koncesja na wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii

jest warunkiem obligatoryjnym uzyskania świadectw pochodzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne.

Jakkolwiek co do zasady zgodzić się trzeba z Sądem Okręgowym, iż brak koncesji nie pozbawia przedsiębiorstw wytwarzających energię statusu „przedsiębiorstwa energetycznego”, to jednak należy przyznać rację pozwanemu, że brak koncesji na wytwarzanie energii odnawialnej pozbawia energię wytworzoną w takim źródle przymiotu „energii wytworzonej w odnawialnym źródle energii” w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne.

W kontekście powyższych wywodów przyjąć należy, iż powód do daty uzyskania koncesji wytwarzał energię elektryczną bez spełnienia wymaganych prawem formalności niezbędnych do uznania produkowanej energii za odnawialną. Uzasadniało to odmowę wydania powodowi świadectwa pochodzenia dla energii wytworzonej w okresie przed uzyskaniem koncesji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 k.p.c. postanowił jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy